

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 21.

15. NOVEMBER 1934

6. ÅRGANG

Fra Argentina.

Indianerliv.

Hele byen er bare små hytter som er gjort av grene der er boiet mot hverandre og ligner bikuber. Hyttene har en liten dør som man bare såvidt kan smyge seg inn i gjennom. De er ganske lune innvendig, men ikke så store at man kan stå opreist, de ligner mest fuglebur innvendig. Ingen er høiere enn at man kan stå opreist og se over dem alle sammen. Utvendig ligner de mest bæverhytter. Inne i hytten har de gamle sekke og gamle skinn eller papir og sitter på.

Her kommer deres barn til verden og her vokser de op. De lever akkurat som hundreder av sine forfedre for har gjort. De sover sammen med markens dyr og indianerne har også en hel del tamme fugle, de er mest i å temme fugle. De leker og er glade som andre barn, graver i jorden og springer rundt hyttene. Likesom barna hjemme vil de gjerne være store og setter på sig hvad de kaller chirripa, en slags sjorte som er åpen foran, men holdes sammen av et forferdelig tykt mavebelte av lær. Guttene har sine slynger som de baro ønsker å få bytte med bu og pil. Når de vokser til begynner de å streife om i skog og mark. De vil gjerne være voksne indianere.

Indianerne må vel være verdens frieste folk. Noen slags organisering eller slikt er ikke i deres tan-

ke. Nei, barna får gjøre akkurat som de vil. Aldri får de juling. Om skjorten er uten rygg og de har bare et bukseben, gjør det ingenting. Faller den helt av så er det så meget bedre, da er man meget lettere og meget annet dårlig. De kan begynne med det i 3—4 års alderen. Som ynglinger er de allerede blitt noen livstrette stakkarer, som bare finner glede i sine nattlige danser der slutter med de forferdeligste utsvevelser. Dette synes de er ganske naturlig, de er jo ikke vant til annet. Livsmotet er borte og frykt for ånder gjør dem enda uslere. De er redde for vind og alt som rører sig, for pest, sykdom og død og alltid søker de å flykte fra disse ting. De blir så mistroiske og overtroiske at bare en drem kan få dem til å gjøre de mest hårræsende ting. Det kan bringe dem til å gjøre de største drap og blod dramaer. Han kjenner ingen ansvarsfølelse og forlater sin hustru uten videre når det passer ham. Hun på sin side hater da hans barn og dreper dem så koldblodig som om det var en ganske liketil sak. Dertil kommer trollmennenes

fortellinger om små underjordiske vesener, der kommer op av jorden og påbyr forskjellige ting som må utføres om det skal koste mange liv og flyte blodstrømme. Meget ondskap er opfunnet av disse djævelens skronemakere.

Redselen sitter både i svake og sterke. Dertil kommer sykdom og alle tror det er onde ånder som bringer den og frykter for det. De tror det er en gammel fiende som gjør det slik og er det en riktig ond og sterk ånd kan han gjøre mange ondt. Kommer så døden er det enda verre. Da må den døde få med sig sine eiendele i graven ellers kunde han komme igjen og ta fryktelig hev. Det må støles og larmes. En hul frukt som heter porongo har fra som skramler godt når de er tørket og er et av de beste hjelpemidler til å jage bort ånder med. Den er en god frelser for alt ondt. Den oppbevares overalt. Strudsefjær slår man også ånden med og disse myrke fjærene er åndene meget forskrekket for. Ja, det er forferdelig å se og høre alt dette.

A se en skare frelste indianerene, frigjort av Jesus og jublende av glede og fryd, er et Guds underverk.

Vi ser dem her i Embarcation.

Bergern N. Johnsen.

inn i hjertene, da løses alle vanskeligheter av sig selv. Da vokser fred og folkelikke frem som markens blomsterflor under sommersolens strålevinger.

På hans navn skal hedningene håpe.

I Siam er der 16,000 budhisttempler, 132,893 prester med 97,483 noviser blandt en befolkning på 11½ million. Der er 10,000 protestantiske kristne i landet. Der behoves misjonærer.

Sadhu Sundar Singh har i sitt testamente bestemt at hans hus skal være et kloster. Det bebos nu av 4 «sadhu»-er, hvis utkomme sikres gjennom en pengesum som han har testamentert til klosterets beboere.

Frelsesarméens general har ingen lønn, men får rentene av en kapital som for 50 år siden blev skjenket av en velynder. For tiden utgjør rentene 500 engelske pund.

Der finnes et sterkt bevis for kristendommens sannhet, som vantroen ikke kan få bort, nemlig at ennå har aldri nogen på

Fra Troms fylke.

Da det er en tid siden sist man lot høre fra sig gjennom «Røsten» fikk vi lyst å sende noen ord idag.

Formedelt Guds barmhjertighet er vi opholdt til denne stund, og får glede oss ved, at ennå er vi med i den store Mesters tjeneste. Velnok kan ens innslag som sådan ikke være av så stor betydning, men godt er det at man blev aktet verdig til det. Mange andre hadde uten tvil passet bedre, men tenk — han stanset op for mig — ja det er nå de.

Måtte nu bare hans nåde imot en ikke være helt forgyves. Livet byr på så uhyre mange anledninger til å legge sig op noe for den kommende verden. En ting som muligens er mindre påaktet av mange. Men at Herren gir akt på den minste ting, vil vi se av hans ord. Ja, så noe følger han med i begivenhetens gang, at til og med et glass vann blir tatt med i betraktning. — Det får nu bli det samme, enten det skal regnes med i denne eller en annen husholdning. Hvad vi lærer av det er, at den Gud som er så stor at himmelens himmel ikke kan rumme ham, som holder havet i sin hule håd og som veier bjerge på vektskål, han har ennå anledning — ja hvad mere er — har interesse av å følge med i den minste detalj i mitt usle liv. — Jeg synes det er stort.

Hvorfor så mange av hans barn ikke kan se storheten i det.

tror jeg kommer av at man ser for høit. — En predikant til eksempel ser kun de store forsamlinger. Når hans tilhørere er få taper han sin glød i å fremføre sitt budskap for dem. Jesus holdt en av sine beste taler for en enkelt mann og det ennå om natten. Ved en annen anledning for en enslig og fallen kvinne. Han så stort på saken, — ja, så stort at han betraktet det for å være sin mat, å gjøre sin faders vilje.

Bredre la oss komme apostolens ord ihu: Om gjerne å holde oss til det lave. Herren har bruk for alle sine «leviter» enten det gjelder å få frem den gullbeslåtte akasiatreplanke, eller den vestle nagle. Se 4. Mosb. 4. Hele vidnesbyrdet skal fremmes av hans barn. En passer for byen en annen for landet, den tredje for fjorden, den fjerde for dalen o. s. v. Vi er ikke for mange, men muligens feilaktig plassert. Legger vi øret til så vil sikkert granateplet og gullbjellens klang gi oss beskjed.

Her kunde man hatt lyst og sagt meget, men jeg er bange for at mitt stykke blir for langt denne gang.

En ting til må jeg dog få lov å berøre så aller flyktigst for jeg slutter. Det blir mig ofte sagt av snille, troende venner på forskjellige steder: Vi hadde sån lyst å gi dig en liten skjerv, men det er så lite at vi skammer oss ved å gjøre det. (Forts. 4. side.)

fordgruppene med dr. Frank Buckman i spissen deltok. En rekke fremtredende norske deltagere var også tilstede.

Stortingspresident Hambro er den som har tatt initiativ til at den utenlandske gruppe la veien om vårt land, en del av dem kom fra Danmark; hvor der har vært holdt et lignende gruppemote.

Tilstede var også et par fremtredende norske kristne ledere, f. st. Albert Lunde og Frelsesarméens kommandør Larson. Begge uttalte at de var taknemlige mot Gud for hvad de hadde fått høre og se på Høshjør under Oxfordgruppens virke.

Lederen av bevegelsen, dr. Frank Buchman har tidligere vært prest i Amerika, men etter sin omvendelse i England har han stadig vært på farten og reist i de forskjellige land og dannet sine grupper særlig i universitetskretser og ellers i kretser som er mindre mottagelige for kristelig påvirkning.

Det er sannsynlig at gruppens medlemmer etter Høshjormotet vil holde moter i Bergen og Oslo, muligens også i andre byer.

Oxfordbevegelsen. I de siste dager av oktober til 4. november holdtes som bekjent houseparty på Høshjør, hvor en rekke utlendinger tilhørende Ox-

Den kinesiske presse

meddeler om en fryktelig hungersnød som for tiden hersker i Kina. Som følge av dårlig vær, naturkatastrofer og borgerkrigen hjemløses 14 provinser, med en befolkning på over 100 millioner mennesker av en fryktelig hungersnød. Etter kinesiske meddelelser er 2 mill. bønder døde av sult i det siste kvartal. Pressen krever øieblikkelig hjelp for den sultende befolkning.

Romersk-katolske prester

hele verden over skal, efter «Schonere Zukunft» nu utgjøre ca 321,000. Derav er 64,000 ordensgeistlige, mens resten 257,000 er såkalte verdensgeistlige, d. v. s. prester som ikke samtidig er munk eller tilhører en eller annen orden.

I Egypten

bor omkring 14 millioner mennesker. Av disse er 13 millioner muhammedanere. 20,000 er evangeli-

skke (presbyterianere) kristne som er frukt av misjonsarbeidet der. De fleste av disse siste er kommet fra den gamle koptiske kirke. I storstedelen av dette land er ennå ikke evangeliet forkynt.

Hedningenes håp.

Aldri er dette profetiske ord blitt sterkere oppfylt enn i vår tid. Gjennom hele hedningeverdenen går der en lengsel efter frelsen i Jesus Kristus. Dørene er åpne som aldri før. Den rest fra Makedonien som Paulus hørte i et drømmesyn: Kom over og hjelp oss — den høres nu som en virkelig opplevelse fra de mange stammer og folk og tungemål. — Send oss lærere som kan forkynne oss livets vei. Det er i hedningeverdenen Gud i denne tid kroner det ene år efter det annet med fruktbarhet og grøde.

Det er evangeliet alene som kan løse alle vanskelige livsspørsmål. Et blikk på Europa idag viser oss at kultur og statsmannskløkk ikke kan skape fred og ro og lykkelige livsvilkår. All vår høie kultur med sine statsmenn og kunstnere og diktere og videnskapsmenn må i dette stykke melde pass. Men når Jesus kommer inn i huset, inn i hjemmene,

inn i hjertene, da løses alle vanskeligheter av sig selv. Da vokser fred og folkelikke frem som markens blomsterflor under sommersolens strålevinger.

På hans navn skal hedningene håpe.

I Siam er der 16,000 budhisttempler, 132,893 prester med 97,483 noviser blandt en befolkning på 11½ million. Der er 10,000 protestantiske kristne i landet. Der behoves misjonærer.

Sadhu Sundar Singh har i sitt testamente bestemt at hans hus skal være et kloster. Det bebos nu av 4 «sadhu»-er, hvis utkomme sikres gjennom en pengesum som han har testamentert til klosterets beboere.

Frelsesarméens general har ingen lønn, men får rentene av en kapital som for 50 år siden blev skjenket av en velynder. For tiden utgjør rentene 500 engelske pund.

Der finnes et sterkt bevis for kristendommens sannhet, som vantroen ikke kan få bort, nemlig at ennå har aldri nogen på

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjions-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommissionsmennene. Adresseforandringer, skriftlig oplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

Til bladets venner.

Da dette er det siste nr. i år, vil vi få benytte anledningen å si alle våre lesere og medarbeidere takk for alt i året som gikk. Det har vært et år med sine prøvelser og vanskeligheter, men også et år med glede og opmuntringer. Det som er det store for oss alle er at Gud er evig og alltid den samme. Det er hans nåde at det ikke er forbi med oss.

Vi vil gjerne få «Røsten» mere utbredt. Den har sin misjon å utføre og er til god hjelp i misjonsarbeidet. Men opplaget er for lite. Det kunde godt fordobles. Hvis våre venner vilde sette noe inn på det lot det sig også gjøre.

Gaver til bladmisjonen mottas også med takk. Husk det: Du ved årsskiftet, at du kan glede en fattig broder eller søster ved å abonnere og betale bladet for dem et år. — La det ikke bli glemt.

I Mandal

kan bladet bestilles og kontingent innbetales til Tønnes Lundevik, Solvanger.

Siste nr. i år.

Da de andre numre inngår i vinterhefte blir dette det siste nr. i år. Neste nr. blir nr. 1 1935, om vi lever og Gud vil.

En kjærkommen julegave

vil sikkert G. Nyseters bok «Jordens ytterste ender» være. Den kan fåes i Misjions-Røstens eksp. Innb. kr. 4.00, heftet kr. 2.75.

Finnmarksmisjonen.

Glem nu ikke arbeidet for Nord Norge i år heller. Brukt tøy og penger er det behov for i år likedan som før. Det er brødre og søstre der reiser der oppe og de vil med glede ta i mot og utdele til de trengende. «Misjions-Røsten» tar også mot midler til arbeidet der og skal videregende det til dem som vi kjenner som pålitelige og prøvede Herrens tjenere i den nordligste del av vårt land. Adressen er bare: «Misjions-Røsten», Sarpsborg.

Løssalg.

Om noen ønsker å selge løssnummer så skriv etter opplysninger. Rabatt innrømmes. Adresser bare: «Misjions-Røsten», Sarpsborg.

Kontingenten.

Dessverre har vi enda meget utestående av bladets kontingent. Vi behøver pengene og vær snild å send dem snarest.

Hvis du ikke ønsker bladet lenger så si det op, men betal det for den tiden det er kommet.

Husk at det er forskudds betaling og abonnementet er bindende til oppsigelse foreligger.

Da det ikke

kommer flere nr. i år kommer dette litt senere enn vanlig for å få med mest mulig stoff. Det vil ellers bli forreget på lager.

Misjonsbeløp

Nedennevnte kvitanter for 3. kv. 1934 for inkommet til misjonær Berger N. Johnsons, Argentina, bedes godhetsfullt inntatt i «Misjions-Røsten»:

Fra ubenevnt L. & L., Minde st., Begen kr. 25.00. O. Knudsen, Mosby kr. 5.00. Marie Lange-Ree, Rømedal, Stange st. kr. 10.00. K. Larsen, Arupsgt. 1, Drammen kr. 10.00. Hanibal Larsen, Holmsbu kr. 50.00. Knut A. Heyer, Narrestrø (fra venner) kr. 20.40. Ubenevnt, Minde st., Bergen kr. 25.00. Anna Anderson og Kagnhild Larsson, Fårøen, Græso, Øreground, Sverige kr. 10.00. Erikaa Jakobsen, Dronningsgt. 43, Bodø kr. 15.00. H. V., Arendal kr. 10.00. Hans Berge, Lunde, Telemark kr. 10.00. O. Knudsen, Mosby kr. 10.00. Ubenevnt L. & S., Minde st., Bergen kr. 25.00. P. Larsen, Danvik, Drammen kr. 15.00. Venner på Vatnarheia v/ O. Levanger kr. 50.00. Tilsammen kr. 290.40.

På broder Berger N. Johnsons vegne vil jeg få lov å takke enhver for det i gjør for å være med og bringe evangeliet til dette folk. Herren skal velsigne og lønne eder mangfoldig derfor.

Beste broderhilsen

H. H. Sønstebø,
kasserer.
Oterholt, Telemark.

Til misjonen i Lantsun N. China er inkommet fra Agnes Holthe, Kristiansand S. kr. 50.00.

Hjertelig takk!

Op på hans navn skal hødningsene håpe. Matt. 12—21. Gud velsigne enhver giver.

Gaver kan fremdeles sendes til mig og det vil bli kvitert for i bladet.

Misjonær Christofa Brundtland, Baneveien 35 b, Bergen.

Til str. Dagmar Jacobsen, Banda er i tiden 1/7—3/9 d. å. inkommet: Venner i Svelvik ved str. Falck kr. 30.00. Venner i Kirkebygden ved str. Inglingstad kr. 120.00. Venner i Gol ved str. Eikro kr. 50.00. Misjonsmøter Knoffsgt. 6 kr. 189.00.

Broderhilsen

Sverre Sevrinsen.

Falsk rykte.

Da det er utspredd et falsk rykte om str. Johanna Riple, er jeg blitt anmodet om å undersøke dette og har funnet det helt uten grunn. Det er ingen på vedkommende sted, som kjenner til det og ryktet viser sig å være helt falskt.

Sarpsborg 13—11—34.

G. Iversen.

Repet var for kort.

En predikant utviklet engang med stor veltalenhet storheten og skjønnheten i Jesus som eksempel, som det store ideal vi skulde søke å ligne. Blandt tilhørerne satt en virkelig syndner, som

MISJONS RØSTEN

Vi skal seire med ham.

Til «Misjions-Røsten» lesere. Hilsen med Salm 91. Guds fred. Vår gjenslover lever. Halleluja. Fikk lyst å sende noen ord til bladet «Misjions-Røsten».

Vi lever i en urolig tid i verden idag. Guds ord forklarer oss så tydelig at vi lever i den siste tid. Men ennå er nådens tid, og ennå er Gud å finne. I Esaias 59. kap. 1. vers står: Se, Herrens hånd er ikke for kort til å frelse, og hans øre er ikke for tungheort til å høre. Det gamle korsets evangelium går seirende frem, halleluja, men vi ser i verden idag at folk ikke bryr sig så meget om evangeliets budskap. 1. Kor., 1. kap., 18. vers leser vi: Thi ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft. Halleluja, pris skje Gud. Der er mange falske lærdommer i omlop i verden idag. Ny-teologene lærer at Jesus var et eksempel å efterfølge og et godt menneske da han gikk herded på vår syndige jord, men vil bortforklare hans guddommelighet. Men det er godt å vite at Jesus var et godt eksempel og et godt menneske da han gikk herded og derfor er det godt å efterfølge ham, men det beste min sjel gleder sig ved: Han var også Guds egen sønn, som forlot sin hellige himmel for å komme til vår syndige jord for å lide og dø for synden. Rom. 6. kap., 10.

hadde stiftet bekjentskap med synden som en kraft, der var tydelig sterkere enn ham selv og hans erligste og beste forsetter. Nu satt han og hørte på predikantens utredning av hvorledes Jesus var i sitt liv og i sin karakter, og hvorledes vi skulde leve op til dette ideal. Han hører og hører, men klarer det tilslutt ikke lenger; ti plutselig hores en stemme utover salen: «Predikant, Deres rep er ikke langt nok, det reker ikke ned til mig!»

Oplysning.

Da det gjentagne ganger har hent siden jeg i sommer kom hjem fra Kongo at jeg har blitt forvekslet med misjonær Chr. Christiansen fra Syd-Afrika, vil jeg herved opplyse, at jeg alltid skriver mig for Kongomisjonær Alb. M. Christiansen.

Venner som eventuelt bekjentgjør min deltagelse i møter besværligst bruke ovenstående navn og tittel.

Da der også er kommen ut et rykte om at jeg skulde ha mitt underhold fra Amerika (muligens på grunn av forveksling med nevnte misjonær) tillater jeg mig herved å opplyse, at jeg kun har mottatt to pengebeløp fra Amerika disse år jeg har vært i Kongo. Et beløp på 5 dollar og et på 100 Kongofrank, tilsammen ca. 30 kr. Vår kasserer: br. Erling Syvertsen, Øvre Danvik, Drammen, kan opplyse hvorfra og fra hvem de pengebeløp kommer, som blir sendt mig.

Dette for å undgå enhver misforståelse.

Alb. M. Christiansen,
Misjonær i Belgisk Kongo.

Forsamlingen på «Betel» Storsteinnes, Balsfjord,

har årsfest den 22. november. Venner der ønsker å delta med oss er velkommen.

For vennene
Henrik Ellertsen.

versene og henviser til andre bibelsteder av samme eller lignende betydning. Ved å slå disse parallelsteder op får man meget ofte til sin store glede en lærerik oversikt over mange spørsmål.

Følg i din bibel et visst område. F. eks. Evgitt liv, Israel, menighet, forsoningen. Hertil er det hensiktsmessig å benytte en bibelordbok.

Best er det naturligvis hvis man i sin bibel i marginen vil gjøre bemerkning om de viktigste steder og der henviser til andre bibelsteder om samme emne. Det er alltid godt til sammenligning å ha en annen bibeloversettelse på hånden, f. eks. en oversettelse på et fremmed språk. Det letter mange gange forståelsen for dem, der ikke er istand til å lese bibelen på de opprinnelige språk, hebraisk eller gresk.

Les bibelen under bønn, fordi den er Guds hellige ord. Still dig ikke over, men under Guds ord. Ta dig i vare for dem der elsker å finne «feil» og «motsigelse» ved bibelen, og som ikke vil tro på dens guddommelige opprinnelse. Hvis man ikke stille og ydmykt tror på sannheten av Guds ord, vil man heller ikke opna å få noen velsignelse. Ti hvad man leser må i tro optas i hjertet. Guds And som var drivkraften for de hellige forfattere, vil også komme over den troende og bødende bibelleser og gi ham et åpent øre og et seende øie, så at han «forstår hvad han leser».

Les ikke bibelen planløs. Det gir intet rikt utbytte å lese den i usammenhengende avsnitt, f. eks. ved hjelp av «Mannekorn». Disse kan i sig selv være meget gode, men de gir imidlertid ingen dypere inntrengning. Man leser dog ikke en verdslig bok ved å slå op på det ene og annet sted i den. Hvor meget mindre bør man da gjøre det med sin bibel.

Vær utholdende med bibellesningen. Begynn ikke den ene dag med en bok i bibelen, den neste dag med en annen, fordi den første ikke falt i din smak. Man må lese alt i bibelen også det som går strengt i rette med synden. Les heller et kapittel grundig og langsomt igjennem enn flere hurtig og overfladisk. Tenk på hvilken uvurderlig skatt bibelen gjennom årtusener har vært for millioner av mennesker, Luther og Calvin blev gjennom bibelen heltemodige reformatorer, og med bibelen i hånden har misjonærer ubeveget beseiret vilde høvdinge og hedningestammer, så at disse blev helt forandret. Ti i Rom. 1, 16 står det om evangeliet, at «det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror».

Misjonærens julenummer

kommer også i år med et vakker omslag og flere gode fortellinger. Fortellingene er gripende og oppbyggende. Det koster kr. 0.75. Forhandlere får rabatt.

Det utgis av Misjonæren, Skien.

SPRETT

På farten

Fra Liknessterdalen og møter der. Høpste venner er nesten nyter, særlig d. Et møte v. med br. Ga. jeg reiste f. var et åpent reise vider. men da jeg tur, snudde tilbake. Mens på det åpent og dag belitning den led. de vært en ord like m. vende tomt.

På hjem Arendal på stod turen

Hilsen fra Jeg kysse med dype de som så til vindet de hender med blod Mitt hver Min barn

De hend har lind De som i ørkene de hend velsigne O, frels de skul

Når jeg til den du din tok mi Når m med u din er i blod

Den F er kjø i begg mit Din h og ba Av d i blo

I kjø min I din jeg Nu med og og til

su di ha di fo sa et h i n

Fra Troms fylke.

Hvad er det slags snakk, hadde jeg nesten sagt. Enkens skjerv var vel så liten som den overhøide kunde bli, kvantitativt sett. Men efter Mesterens ord forstår vi at dens kvalitet var god.

Nei, det er ikke det at vi har lite å gi, som hindrer oss i å være med — men at vi ser for høit. La oss holde oss til det lave, så vil der være nok å gjøre.

For tiden er jeg ute på en liten misjonstur i distriktene heroppe. Herren gir gode å herlige mater. Dørene synes å være åpne alle vegne. Men dessverre ikke alle kan man benytte sig av. Dels på grunn av tid, men også grunnet mangel på midler.

Vinteren er nu kommet, en beløilig tid for å så den gyldne sed. Men fra det materielle synspunkt sett, fortøner det sig merkt og trist for så mange, mange. — Kjære venner, om I har anledning til en god gjerning i en annen form for dette vårt eget kjære folk, står vi villige som eders mellommann. Herren hjelpe oss til å arbeide mens det enn er tid.

Som det vil sees av et annet sted i bladet, har vi årsfest den 22. november. Da er det 3 år siden vi innviet vårt lokale i Balsfjord. Svært hvor tiden går. Skulde ønske det var en eller annen som kom til oss da.

Imidlertid er vi glad for at der er en som ikke uteblir. Sosken kom oss ihu i eders bønner.

Henrik Ellertsen.

På reise.

Jeg har gjort mange reiser med Jesus på jord, har reist i nord og i syd. Men snart skal jeg gjøre en himmelsk tur, det blir den state reise jeg gjør. Mark. 13, 26—27. Matt. 25, 10. m. m.

Underbare dag, da bruden skal krones med Guds velbehag. Da skal de ord opfylles: Aldri skal jeg jordelivet savne, aldri skal jeg lenges hit mer, de første ting er da veket bort. Gud være evig lovet. Den tid er nærmere enn vi aner. La oss alltid være berett. (Luk. 12, 35—40).

I juli forlot vi Skjoberg der vi bor og besøkte de hellige på Idd og dens omegn. Derefter en tur til Töftedalen i Sverige og underbart velsignet Herren oss. Han er med — han er med hvilken trost. Ved Guds nåde blev vi på de trakter en lang tid og samlet de adspredte Guds barn, for å tjene dem, veilede dem og troste dem til å holde fast ved det de har, for at ingen skal ta kronen fra dem. (Apenb. 3, 11.)

På disse trakter har vi i årrekker delt megen vesignelse med Guds elskede, som ei i ord kan tolkes. Tenk hvilken dag, da vi skal møte (alle) de kjære igjen.

Da de venter oss en annen plass sier vi farvel for denne gang. Bli i ordet og i bønner. Mark. 13, 32—37 og Rom. 12.

I august var det arrangert stevne på Moss og med Guds vilje reiste vi dit. En sky av vidner var efter oppfordring møtt frem. De sa til oss at det skulde være 40 stykker. Der traff jeg mange

kjære, som jeg i fortiden har delt megen vesignelse med. Det var en glede og trost å se dem igjen. (Apej. 28, 15.) Gud være takk. La broderkjerligheten bli ved. (Hebr. 13, 1—2.) Størst av alt er kjærlighet. (1. Kor. 13, 1—13.) Er den borte, da er det evige liv borte. Mange sannheter blev lokket frem fra Guds ord, som de opriktige gleder sig over, ti de hadde ved en ovet sans lært å skjelve mellom godt og ondt. (Hebr. 5.) Men de flyvende avner (Es. 17) og de flyvende, faldende, visned lev (Es. 64) var for oss ingen glede, men en sorg for Helligånden. Det er få som har lært å prøve alt og beholde det som godt er. (1. Tess. 5, 21.)

Så stod turen til den gamle Kristiania. Den er min åndelig fødeby og mange vesignede venner er der, som elsker hverandre av et rent hjerte. Gud være lovet. Her blev jeg i 14 dager. Deltok i møtene i Møllergt. 38 og på torvet og i husene. Jesus styrket oss på kropp og sjel, så vi kunde si: Abba Fader! Da de venter oss på høststevnet i Arendal gikk vi ombord på hurtigruten (Kristiansand) som gikk fra Oslo kl. 9 om aftenen og nådde sitt mål kl. 9 lordags morgen. På bryggen stod mange kjære vesignede venner og møtt oss med velkomsthilsen til Arendal. Br. Johnsen fra Halden, Daniel Nilsen fra Bergen og eldstebrødrene i Bethania, som er Gunder Gundersen og brødrene Blom Bakke m. fl. Enhver av de tilreisende blev ledsaget til sitt herberge.

Den vesignede familien Jakob Larsen møtt oss med all villighet og bad oss være som hjemme, og det var vi. Her hadde vi det godt til kropp og sjel. Et vesignet hjem, ett blandt de få. Herren vil vesigne dem og lønne dem og enhver på hin dag. Matt. 10, 40—42. Kap. 25, 34—40. Hebr. 6, 10. m. m.

De gamle profeter jeg møter skal der, deres visdom har hjulpet mig frem, jeg skal møte apostler og Frelseren kjær, og skal kjenne dem da jeg nær frem.

O, tenk hvilken dag, hvilken dag, for de troende. Vi skal møtes ved glansen av hans herlighet. (Sal. 16, 11. Overs. fra 1879)

Stevnet i Arendal var et av de beste jeg har vært med på. En underbar fred og vesignelse hvilte over oss og Herrens tjenere frembar et godt budskap i åndens kraft til folket. Gud være takk. De tjenende i menigheten hadde gjort det så hyggelig for oss, som kunne gjøres, og det skal de få lønn for. De beviste stor broderlighet og sympati mot oss, og det setter vi stor pris på; ti det er efter Guds ord. Da de venter ham i Froland, me vi kunde si: Arendal for denne gang.

Her jeg strever og pakker hver gang jeg skal ut, og mine kuffertter de tynger mig så titt, men jeg skal ei behøve en ting av det der, når til himmelens land jeg har flytt.

Boilefoss, sier konduktøren og vi ut. Der stod br. Gjotterud og ledsaget oss til sitt kjære hjem. Nu er det 24 år siden jeg var hos ham i Froland, men vi kunde si: Hittil har Herren hjulpet. Møte var bestemt og vi fikk nåde til å

så det salvede Guds ord til folket og de lyttet oppmerksom på det som blev sagt. Og Guds ord vender ikke tomt tilbake. Es. 55, 10—11.

Da de venter oss i Eydehavn så sier vi farvel. Fred være med eder i Jesus Kristus.

Her i Eydehavn traff jeg en elskelig venneflokk, som elsket hverandre av et rent hjerte og derfor kjente de til den åndelige jubel. (Sal. 80, 16.) Forstander Gunder Krogenes møtt oss i sitt vesignede hjem, som i sannhet er Gudshus og himmelens port. (1. Mos. 28, 10—17.)

Ei ord kan tolke de salige moter Herren gav oss på dette sted. En strøm av herlighet under bønn og mange glederåder. Gud være evig takk for oss!

Da møte er bestemt for oss på Flosteren må vi si vennene farvel og takk for alt. Herren være med eder.

Her jeg stadig må si mine venner farvel, og hver avskjed så smertefullt en er. Men når flyttedagen kommer, jeg gjør siste reis, da mates vi og skilles aldri mer.

Så gikk jeg ombord på D.S. «Flosta», som førte oss til Floster. Så blev jeg ledsaget til et vesignet hjem, L. Johnsen, som møtt oss med all villighet. På denne øy hadde Herren sine barn som var vanddøpte og ildøpte, og da vi trives i ilden og ikke i røken, så var det oss en vesignelse å komme der. Lokalet var fullt av folk. Det var oss en glede å tale Guds ord til folket som herte oppmerksomt på det som blev sagt, og Guds ord vender ikke tomt tilbake.

Husmoren Lenore har i årrekker herberget en sky av vidner, en oppførde soster, en av de få. Hennes arbeide er ikke ulønnet. (2. Krp. 15, 7. Hebr. 6, 10.) Herren vil vesigne og bevare sine kjære barn der på Brårvik. Vær tro inntil døden. (Apenb. 2, 10.) Kronen og lønnen venter. (Apeb. 22, 12.)

Da møte var bestemt på en annen øy som hette Tverdaløen, gikk vi dit og prediket Kristus for dem. En stor og kraftig dor i ordet var opladt og mange motstandere. (1. Kor. 16, 9.) Men gjennembryteren var med. (Mik. 2, 13.) Og hans vesignelse hvilte over oss. All ære til lammet og Gud. Amen!

Nu til sist en kjær broderhilsen til de kjære venner på Sorlandet, som har bevist oss stor kjærlighet da vi kom til eder. Alt er tegnet hos Gud, som snart skal lønne eder. Så er de alle hilset med Matt. 10, 40—42. Kap. 25, 34—40. Mark. 9, 41. Hebr. 6, 10. (2. Kron. 15, 7.)

Fred over Guds Israel!

O. K.

Oppriktighet.

Den lognaktige må alltid være på sin post, at han ikke motsier sig selv. Han spiller falsk spill og må derfor alltid pålegge sig selv tvang. Den oppriktige kan være glad som et barn. Selv et uoverlagt ord tilgir man ham, for man kjenner ham som en som tar det noie med sannheten. Den som eier sine medmenneskers tillid, kan selv om skinnets synes imot ham, være ganske trostig, skyen skal nok trekke bort igjen. Den op-

riktiges vei ligger på livets solside, mens den lognaktige vandrer gjennom en labyrint, hvorfra han tilslutt ikke selv kan finne ut.

Palmen.

Palmen vokser ikke i skogen, i ly av andre trær, men i ørkenen. Treet er bemerkelsesverdig for sin skjønhet. Bladene visner ikke og er uimottagelige for støv. Palmebladene var et symbol på glede og seier. Sammenlign 3. Mos. 23, 40. Neh. 8, 15—17. Johs. 12, 13. Ap. 7, 9. Palmetreet er meget anvendelig. De innfødte i Syria taler om 350 forskjellige åmte å gjøre bruk av det. Dets skygge kveger den reisende, dets frukt styrker, og når vandringmannen vansmekter av tørst, forteller palmetreet at det er vann i nærheten. Daddelstenene blir malt til føde for kamelene blade brukes til madrasser, grenene til gjerder og vegger, fibre til tau og l.

Palmetreet bærer også frukt selv om det er gammelt. De fineste dadler vokser ofte på trær som er over hundre år. Det sen-

der dessuten ut mange sideskudd som vokser op til en hel skog omkring det.

Palmen har forbindelse med dyper, skjulte vannkilder, og derfor kan dette tre folde sig ut i all sin herlighet og fruktbarhet, mens alt annet omkring det visner og forgår.

Palmetreets rotter ligner ikke andre, og er særlig egnet til å trekke til sig hver eneste dråpe av vann som finnes i nærheten. Disse rotter består av lange, kjottaktige trevier som går rett ned i jorden i et antall som næsten ikke kan beregnes og som strekker sig over et vidt område.

Palmen vokser innenfor og utover. Det ligner ikke mange andre trær som kan vokse og blomstre med et råttent og hult indre.

Palms liv sitter så å si i den skjonne, løvrige krone. Hvis det hode skjæres av, da dør palmen. Kristus er menighetens hode, og uten forbindelse med dette hode er det ikke liv. Palmen er jo et billede på den rettferdige. Salme 92, 13.

(Bibelsk Tidsskrift.)

Der er dem som strør ut og får enn mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.

F. O. SHRODER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo. STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavenagt. 10. Oslo.

HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss. RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG: O. Ekorntnes, Jarvelen 11, Lilleaker.

JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st. OLGA SCHULT: Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1. Oslo.

ALFHILD BJERVA: Torolf Andersen, Sorligt. 15, Oslo. SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN: Misjons-Rosten, Sarpsborg. TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN: Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen. GUNHILD GUNDERSEN: Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.

ASTA THUEN: Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

Afrika.

INGRID LØKKEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo. HILMA HERMANNSEN: Ole Krogstad, Soll, Rælingen.

MARGIT HARALDSEN: Henrik Johansen, Lovenskioldsvd, Lilleaker pr. Oslo. HANSINE NESFOSSEN: Constanse Nestdal, Solheimsgt. 40, Bergen.

MARTHA KVALVAGNES: Anna Næsdal, Sydnesmug 6, Bergen.

Den Norske Kongomisjon. JENS GLITTENBERG: R. Løkingholm, Møsterhamn.

ALB. M. CHRISTIANSEN: Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN: H. H. Sonstebø, Otterholdt, Ba. Telemark.

India.

ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Forsgrund. DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestromsveien 19, Drammen.

FRANCK DESMOND: Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

BORGHILD NORDLI: Dankert Jørgensen, Gunnar Bergs vei 36, Narvik.

HANS SVENDBERG: Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

ALFHILD HOLMEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passabæk p. o. Sandsvær. RAKEL EDVARDSEN: Hans Hansen, Brydelokken, Kongsberg.

B. og GUNHILD FINSTRØM: Fru Gudrun Bernsen, Kviteseid, Telemark.

Finnmark.

DORTHEA KLEM: Tora Finnerud, Danvik, Drammen. OSKAR GAMST, Breivikbotn. HENRIK EILERTSEN, «Betel», Stersteinsnes, Balsfjord.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn. ANDREAS MATHISEN, V. Jakobselv. KRISTIAN SKIPPERUD, Klstrand, Forsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.

TOMINE EVENSTAD: Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal. DAGMAR ENGSTROM: O. Ekorntnes, Jarvelen 11, Lilleaker.

FEDER EVENSTAD, Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal. CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Landåsvei 12 E. Bergen.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg.